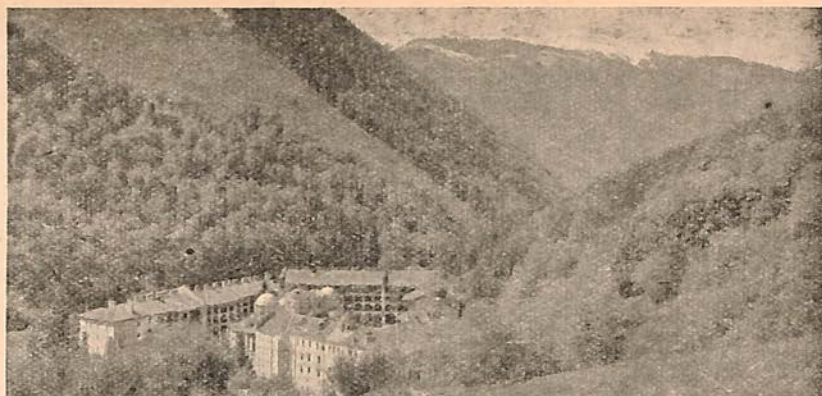

РИЛСКИЯТЪ МОНАСТИРЪ

II.

Срещата на Царь Петъръ съ Св. Ивана

За живота на Св. Иванъ Рилски, за неговитѣ мъжки и страдания, за неговитѣ подвизи и свети дѣла има много предания и живоописания. Преди да се засели въ Рила-планина Св. Иванъ е обиколил много мѣста и манастири въ България. Чакъ къмъ 930 година той заживѣлъ въ Рила самичекъ, далечъ отъ хората, като избралъ най-пуститѣ и недостъпни мѣста въ планината.

Св. Иванъ живѣлъ отначало въ кухо хралупато дърво. Но случайно го видѣли овчари и той се премѣстилъ въ пещерата, въ която живѣлъ до края на живота си. Той се хранилъ съ плодове и растителна храна и прекарвалъ въ постъ и молитва. Той се молѣлъ на Бога да прости грѣховетѣ на човѣцитѣ, молѣлъ се и да пази отечеството му България.

Отначало го посещавали овчаритѣ и слушали неговитѣ молитви и съвети. А после започнали да идватъ при него други хора здрави и болни, да се молятъ заедно съ него, и да искатъ неговитѣ благословии и изцѣрения.

Като истински и любещъ баша Св. Иванъ посрещалъ всички, утешавалъ ги и изцѣрявалъ мнозина заболѣли отъ тежки болести.

Славата на светеца се разнесла бързо и се прѣснала по цѣла България. Дочулъ за светеца дори и българскиятъ царь Петъръ, който билъ по царска работа въ Сръдецъ (София). Царь Петъръ виждалъ лошото влияние на родството му съ гърцитѣ и вѣки искренъ и добъръ съветъ ималъ за него голѣма цена. Ето защо, като се научилъ, че неговиятъ боляринъ или братъ, е въ Рилската пустиня, самъ тръгналъ да се срещне съ светеца.

Царьтъ тръгналъ съ войници и тѣлохранители къмъ Рила. Тогава Рила-планина била непроходима, обрасла съ чудни гъсти гори и безъ пѣтища.

Дълго време царьтъ и спътницитѣ му скитали изъ планината и почнали да се отчайватъ, че не ще сполучатъ да намѣрятъ светеца. Най-после царьтъ изпратилъ деветъ души отъ своитѣ тѣлохранители и имъ заповѣдалъ да намѣрятъ Св. Ивана. Следъ дълго